

Delavnica 1: Kaj je mentoriranje?

Vodja: prof. dr. Aleksandra Kanjuo Mrčela

Povzetek delavnice na temo »Kaj je mentoriranje?«

Delavnica z naslovom »Kaj je mentoriranje?« je odprla in osvetlila nekatera pomembna vprašanja v zvezi z mentorstvom na doktorskem študiju, npr. kako se ustvarja in spreminja kultura mentoriranja, kakšna je vloga in naloga mentorja, kakšna so pričakovanja doktorandov in nekatera vprašanja v zvezi z raziskovalnim delom doktorandov ter objavljanjem znanstvenih člankov.

V delavnici so sodelovali tako mlajši mentorji in mentorice kot tudi mentorji in mentorice z dolgoletnimi izkušnjami, pestrost pa se je pokazala tudi v izmenjavi mednarodnih izkušenj mentorjev in doktorandov (Hrvaška, ZDA, Anglija), ki so predstavili kulturno raznolikost in od tod izhajajoče različne prakse. Na posvetu je bilo poudarjeno razlikovanje med izpolnjevanjem formalnih in neformalnih pogojev za mentorja, saj formalne zahteve še ne zagotavljajo kvalitetnega mentorstva. Mentoriranje je namreč tudi osebni odnos med doktorandom in mentorjem, ki mora biti v prvi vrsti profesionalen. Za ustrezno kulturo mentorstva pa je poleg doktoranda in mentorja odgovorna tudi ustanova (npr. koordinatorji in skrbniki študijskega programa, oddelek, prodekani ...), ki lahko poskrbi za srečanja na ravni institucije.

Enega od pomembnih izzivov na doktorskem študiju predstavlja objavljanje člankov, pri čemer se zastavlja vprašanje, kakšno vlogo naj ima pri tem mentor. Pojavljajo se etične dileme glede avtorstva oziroma soavtorstva in udeleženci so si bili enotni, da je doktorandom treba pomagati in spodbujati njihovo ambicioznost pri objavljanju člankov, a jih ne ovirati s previsokimi zahtevami po objavljanju v vrhunskih revijah, še posebej, če je razlog za to promocija mentorja in ne doktoranda.

Razprava na temo mentoriranje je pokazala, da gre za prepletanje različnih strokovnih, profesionalnih in osebnostnih lastnosti, pristopov in kompetenc, različnih motivacijskih izhodišč in individualnih potreb ter pričakovanj doktorandov in mentorjev. Zaradi kompleksnosti mentorske vloge, ki vključuje tudi institucionalno skrb za mentorstvo, pa je bilo sklenjeno, da je še nekaj odprtih možnosti za bolj sistematičen in organiziran pristop s strani institucije, kamor bi sodila tudi možnost dodatnega izobraževanja za mentorje. Udeleženci so podprli zamisel o formalnih in neformalnih semestrskih srečanjih in srečanjih v obliki t. i. team buildingov ter k še tesnejšemu sodelovanju povabili Doktorsko šolo UL.